EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.6.2014
COM(2014) 418 final

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Unkarin vuoden 2014 kansallisesta uudistusohjelmasta

sekä samassa yhteydessä annettu Unkarin vuoden 2014 lähentymisohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

{SWD(2014) 418 final}

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Unkarin vuoden 2014 kansallisesta uudistusohjelmasta

sekä samassa yhteydessä annettu Unkarin vuoden 2014 lähentymisohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97[1] ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011[2] ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen[3],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat[4],

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 26 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan komission ehdotuksen, jolla käynnistetään uusi kasvu- ja työllisyysstrategia, Eurooppa 2020. Strategian lähtökohtana on tehostaa talouspolitiikan koordinointia, ja siinä keskitytään avainalueisiin, joilla tarvitaan toimia, jotta voidaan parantaa Euroopan mahdollisuuksia kestävään kasvuun ja lisätä sen kilpailukykyä.

(2) Neuvosto antoi 13 päivänä heinäkuuta 2010 komission ehdotusten pohjalta suosituksen jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (2010–2014) ja hyväksyi 21 päivänä lokakuuta 2010 päätöksen jäsenvaltioiden

[1] EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2014) 418 final.
[4] P7_TA(2014)0128 ja P7_TA(2014)0129.

työllisyyspolitiikan suuntaviivoista. Yhdessä nämä muodostavat ns. yhdennetyt suuntaviivat. Jäsenvaltioita kehotettiin ottamaan yhdennetyt suuntaviivat huomioon kansallisessa talous- ja työllisyyspolitiikassaan.

(3) Jäsenvaltioiden valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät 29 päivänä kesäkuuta 2012 kasvu- ja työllisyyssopimuksen, joka toimii johdonmukaisina puitteina kansallisen, EU:n ja euroalueen tason toimille kaikkia mahdollisia keinoja, välineitä ja politiikkoja käyttäen. He päättivät toimista, jotka on toteutettava jäsenvaltioiden tasolla, ja ilmaisivat erityisesti täysimääräisen sitoutumisensa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen ja maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoon.

(4) Neuvosto antoi 9 päivänä heinäkuuta 2013 suosituksen Unkarin vuoden 2013 kansallisesta uudistusohjelmasta ja lausunnon Unkarin vuosien 2013–2016 tarkistetusta lähentymisohjelmasta.

(5) Komissio hyväksyi 13 päivänä marraskuuta 2013 vuotuisen kasvuselvityksen[5], mikä aloitti vuoden 2014 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Komissio hyväksyi samana päivänä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella varoitusmekanismia koskevan kertomuksen[6], jossa se katsoi, että Unkari kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu.

(6) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 20 päivänä joulukuuta 2013 rahoitusvakauden varmistamisen, julkisen talouden vakauttamisen ja kasvun vauhdittamisen painopisteet. Se korosti, että on tarpeen jatkaa eriytettyä, kasvua edistävää julkisen talouden vakauttamista, palauttaa normaalit luotonannon edellytykset, edistää kasvua ja kilpailukykyä, puuttua työttömyyteen ja kriisin sosiaalisiin seurauksiin sekä nykyaikaistaa julkishallintoa.

(7) Komissio julkaisi 5 päivänä maaliskuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laaditun Unkaria koskevan perusteellisen tarkastelun[7] tulokset. Komissio päättelee analyysinsa perusteella, että Unkarin makrotaloudessa on edelleen epätasapainotiloja, jotka edellyttävät seurantaa ja määrätietoisia politiikkatoimia. Erityisesti käynnissä olevaan erittäin negatiivisen ulkomaisen nettovarallisuusaseman sopeutukseen, mittavaan julkiseen ja yksityiseen velkaan ja hauraaseen rahoitusalaan sekä viennin heikkenemiseen on edelleen syytä kiinnittää hyvin tiiviisti huomiota, jotta voidaan vähentää talouden toimintaan kohdistuvien kielteisten vaikutusten merkittävää riskiä.

(8) Unkari toimitti vuoden 2014 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2014 lähentymisohjelmansa 30 päivänä huhtikuuta 2014. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.

(9) Vuoden 2014 lähentymisohjelmassa esitetyn julkisen talouden strategian tavoitteena on supistaa alijäämä 2,9 prosentista suhteessa BKT:hen vuonna 2014 1,9 prosenttiin ohjelmakauden loppuun menneessä. Tavoitteeseen on tarkoitus päästä soveltamalla vahvasti ohjelmakauden loppuun painottuvaa vakauttamisuraa. Alijäämätavoitteita on tarkistettu merkittävästi ylöspäin aiempaan ohjelmaan verrattuna. Ohjelmassa vahvistetaan keskipitkän aikavälin tavoitteeksi –1,7 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, mikä vastaa vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteita. Uudelleenlasketun rakenteellisen rahoitusaseman perusteella on kuitenkin

[5] COM(2013) 800 final.
[6] COM(2013) 790 final.
[7] SWD(2014) 85 final.

odotettavissa, että keskipitkän aikavälin tavoitetta ei saavuteta ohjelmakauden loppuun mennessä. (Uudelleenlasketun) rakenteellisen rahoitusaseman arvioidaan heikkenevän 1,5 prosenttiyksikköä vuonna 2014 eli se poikkeaa merkittävästi keskipitkän aikavälin tavoitteesta. Rakenteellisen rahoitusaseman arvioidaan vakiintuvan vuonna 2015, mikä tarkoittaa, että vaaditusta rahoitusaseman paranemisesta kohti keskipitkän aikavälin tavoitetta jäädään 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Menojen kasvu poikkeaa merkittävästi menojen kasvulle asetetusta vertailuarvosta vuosina 2014 ja 2015. (Uudelleenlaskettu) rakenteellinen rahoitusasema heikkenee ohjelman mukaan myös vuosina 2016 ja 2017. Kaikkiaan ohjelmassa suunnitellaan vuodesta 2014 alkaen merkittävää poikkeamista keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeutusuralta. Ohjelman mukaan julkinen velka vähenee asteittain 79 prosentista suhteessa BKT:hen vuonna 2013 noin 75 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2017. Julkisen talouden kehitysarvioiden perustana ohjelmassa oleva makrotalouden skenaario on laajalti ottaen uskottava vuosien 2014–2016 osalta. BKT:n ennakoidaan kasvavan 2,3 prosenttia tänä vuonna ja 2,5 prosenttia ensi vuonna. Komission kevään 2014 talousennusteessa vastaavat luvut ovat 2,3 prosenttia ja 2,1 prosenttia. Vuoden 2017 osalta ohjelma on kuitenkin liian optimistinen. Julkisen talouden tavoitteisiin kohdistuvat riskit ovat yleisesti ottaen tasapainossa vuonna 2014, mutta vuodesta 2015 alkaen on suurempi riski, että alijäämä saattaa olla tavoitteita suurempi. Erityisiä riskejä aiheuttaa se, että suunniteltu menojen vähennys on tarkoitus aikaansaada toteuttamalla yleisesti nimelliset jäädyttämiset tai hillitsemällä useimpien päätösperäisten menoerien korotukset inflaatiota pienemmiksi. Komission kevään 2014 talousennusteessa esitetyt vuosia 2014 ja 2015 koskevat alijäämäennusteet vastaavat ohjelman tavoitteita. Ennusteen mukaan rakenteellinen alijäämä on 2,2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2014 ja 2,3 prosenttia vuonna 2015. Komission ennusteessa siis vahvistetaan riski merkittävästä poikkeamisesta keskipitkän aikavälin tavoitteesta vuodesta 2014 alkaen. Lisäksi komission ennusteessa arvioidaan, ettei velan supistamista koskevaa vertailuarvoa noudateta vuosina 2014 ja 2015. Neuvosto katsoo ohjelman arvioinnin ja komission ennusteen perusteella asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti, että tarvitaan lisää rakenteellisia vakauttamistoimia ottaen huomioon, että vaarana on merkittävä poikkeaminen keskipitkän aikavälin tavoitteesta sekä velkasäännön noudattamatta jättäminen vuodesta 2014 alkaen.

(10) Julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehystä on lujitettu laajentamalla suunnittelua kuluvaa budjettivuotta pidemmälle. Sen tuloksellisuutta ja sitovuutta ei kuitenkaan ole toistaiseksi varmistettu. Käyttöön on otettu uudet numeeriset finanssipolitiikan säännöt, mutta rakenteeseen liittyviä puutteita ei ole korjattu. Ne koskevat etenkin järjestelmällisen jälkivalvonnan, suurimpien sallittujen poikkeamien vahvistamisen ja asianmukaisten korjausmekanismien puutetta. Finanssipoliittisen neuvoston pakolliset tehtävät ovat edelleen suppeat, eivätkä sen analyyttiset valmiudet vieläkään vastaa sen veto-oikeutta budjettiasioissa. Lujittamalla edelleen julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehystä ja laajentamalla finanssipoliittisen neuvoston toimeksiantoa voitaisiin parantaa koko julkisen talouden kehyksen uskottavuutta, läpinäkyvyyttä ja tuloksellisuutta.

(11) Keskuspankin tukemaa pienten ja keskisuurten yritysten kasvurahoitusohjelmaa lukuun ottamatta talouden normaalit luotonannon edellytykset eivät ole parantuneet kestävällä tavalla. Rahoitusalaan kohdistuu yhä suurempi lainsäädäntörasite, mikä rajoittaa mahdollisuuksia kartuttaa pääomaa. Finanssitransaktioveron korottamisen kaltaiset toimenpiteet ovat lisänneet käteisen käyttöä taloudessa. Kotitalouksien

lainojen laatu on heikentynyt edelleen, ja järjestämättömien lainojen suuri osuus on rahoitusalan merkittävimpiä tämänhetkisiä haasteita. Lainasalkun siivousta haittaa kriisinratkaisumenettelyjen tehottomuus. Arvoltaan alentuneiden omaisuuserien poistamiseksi pankkien taseista ei ole toteutettu merkittäviä uusia toimenpiteitä. Suuri lainsäädäntörasite ja järjestämättömien lainojen merkittävä osuus ovat yhdessä kiristäneet luotonantoa. Hallitus on toistuvasti ilmoittanut aikovansa ottaa käyttöön uuden tukiohjelman auttaakseen valuuttalainoja ottaneita. Useimmissa tapauksissa tukitoimenpiteet eivät kuitenkaan kohdistu vaikeuksissa oleviin lainanottajiin, ja niillä on kielteinen vaikutus kotitalouksien maksuhalukkuuteen, koska nämä odottavat valtiolta lisätukea. Rahoitusalan sääntelyä ja valvontaa on lujitettu siirtämällä rahoitusalan valvontaviranomainen keskuspankin organisaatioon ja antamalla keskuspankille tehtäväksi makrovakausvalvonta. Valmistelut pankkialan kriisinratkaisujärjestelyn perustamiseksi on käynnistetty.

(12) Vaikka verotusta koskevat muutokset ovat vähentyneet edellisvuoteen verrattuna, yhtiöverojärjestelmän muuttamisessa tasapainoisempaan suuntaan ei ole tapahtunut merkittävää edistystä. Eräitä alakohtaisia veroja on jopa korotettu. Erilaisten veroprosenttien soveltaminen eri aloilla haittaa resurssien tuloksekasta kohdentamista ja vaikuttaa siten kielteisesti kasvuun. Muuttaakseen verotusta paremmin työllisyyttä tukevaksi Unkari on laajentanut tuloverosta myönnettävän perhekohtaisen verohelpotuksen edellytyksiä, mikä saattaa auttaa pienipalkkaisia työntekijöitä. Yksin elävien pienipalkkaisten työntekijöiden verokiila on EU:n suurimpia. Työpaikkojen suojelemista koskevassa laissa säädetyt edellytykset ovat pysyneet olennaisesti ennallaan, vaikka merkittävä osuus pienipalkkaisista työntekijöistä on edelleen toimenpiteen ulkopuolella. On tärkeä arvioida järjestelmän vaikutusta ja kustannustehokkuutta ja tarvittaessa mukauttaa järjestelmää, jotta sen avulla voitaisiin tehokkaammin työllistää ihmisiä. Jonkin verran edistystä on tapahtunut verotuksen painopisteen siirtämisessä työnteosta ympäristöveroihin, mutta lisää toimenpiteitä tarvitaan. Kassakoneiden liittäminen veroviranomaisten järjestelmään on toteutumassa vähitellen sen jälkeen, kun toimenpiteen käyttöönotto oli ensin viivästynyt useaan otteeseen. Verosäännösten noudattamatta jättäminen on kuitenkin edelleen suuri ongelma Unkarissa, samoin pimeän työn suuri määrä ja alv-säännösten puutteellinen noudattaminen. Valvontaa olisi lujitettava erityisesti alv-petosten torjumiseksi entistä tehokkaammin.

(13) Nuorisotyöttömyys väheni vuonna 2013, kun taas työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuus kasvoi. Koordinoimalla tehokkaasti julkisten työvoimapalvelujen sekä oppilaitosten ja paikallisten sidosryhmien toimintaa nämä nuoret voitaisiin tavoittaa aiempaa paremmin. Julkisten työvoimapalvelujen valmiuksia on ryhdytty parantamaan esimerkiksi valmistelemalla asiakkaan profilointijärjestelmän käyttöönottoa. Avoimia työmarkkinoita koskevien aktiivisten työmarkkinatoimenpiteiden tehoa ja tuloksekkuutta olisi arvioitava. Toimenpiteitä olisi tarvittaessa mukautettava, jotta eräiden epäedullisessa asemassa olevien ryhmien pääsyä työmarkkinoille voidaan parantaa. Työmarkkinatoimenpiteiden ja sosiaalisten tukitoimenpiteiden (julkinen työllistämisohjelma, työttömyyskorvaukset, sosiaaliavustukset) aktivointiosuutta olisi lujitettava. Julkinen työllistämisohjelma nielaisee suurimman osan työllistämistoimenpiteisiin käytettävissä olevista budjettiresursseista, mutta vuonna 2013 alle 10 prosenttia sen osallistujista kykeni palaamaan avoimille työmarkkinoille. Sen vuoksi on pohdittava, olisiko järjestelmää muutettava esimerkiksi vahvistamalla aktivointitoimien, koulutuksen ja työnhakupalvelujen välisiä yhteyksiä, jotta työllisyyttä voidaan parantaa kestävällä tavalla. Naisten osallistumista työmarkkinoille on tuettu joustavoittamalla

maksullista vanhempainlomajärjestelmää ja parantamalla lastenhoitopalvelujen tarjontaa. Tarvitaan kuitenkin lisää toimenpiteitä, sillä naisten työllisyysaste on edelleen alle 60 prosenttia. Työttömyyskorvausjakso on lyhyempi kuin työnhakijan työllistymiseen keskimäärin tarvitsema aika. Köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten määrä kasvaa Unkarissa jatkuvasti ja on tällä hetkellä lähes kolmannes koko väestöstä. Köyhyys vaikuttaa edelleen suhteettomassa määrin muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin, erityisesti lapsiin ja romaneihin. Vaikka Unkari on laatinut kansallisen sosiaalisen osallisuuden strategian, toimenpiteillä ei useimmilla aloilla pyritä järjestelmällisesti edistämään strategian tavoitteita. Köyhyyden vähentämiseksi tarvitaan johdonmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä.

(14) Liiketoimintaympäristölle ovat Unkarissa ominaista sääntelykehyksen toistuvat muutokset sekä vähäinen kilpailu yhä useammalla sektorilla. Palvelualalla on luotu uusia esteitä, eikä aiempia esteitä ole poistettu (tämä koskee esim. apteekkeja, jätehuoltoa, mobiilimaksuja, tupakan vähittäismyyntiä sekä oppikirjoja). Kokonaisinvestoinnit ovat vähentyneet erityisen paljon niillä aloilla, joilla on viime vuosina otettu käyttöön alakohtaisia lisäveroja. Nimelliset investoinnit vähenivät vuosien 2010 ja 2013 välillä energia-alalla 44 prosenttia, rahoitusalalla 28 prosenttia ja viestinnän alalla 18 prosenttia, kun taas kokonaisuutena katsoen investoinnit kasvoivat 3,4 prosenttia. Kilpailun lisääminen julkisissa hankinnoissa on edistynyt jonkin verran, mutta lisätoimenpiteitä tarvitaan. Esimerkiksi lisäämällä sähköisten hankintamenettelyjen käyttöä voitaisiin vähentää merkittävästi kustannuksia sekä lisätä kilpailua ja julkisten hankintojen läpinäkyvyyttä. Julkishallinnon lahjomattomuutta koskevien strategioiden täytäntöönpanemiseksi ja parempien läpinäkyvyysnormien edistämiseksi on toteutettu toimenpiteitä, mutta lisätoimia tarvitaan, jotta korruptiota voidaan torjua tuloksekkaasti.

(15) Koulunsa keskeyttäneiden nuorten osuus on kasvussa, ja koulunkäynnin keskeyttämisen ehkäisemiseen tähtäävän strategian hyväksyminen on viivästynyt toistuvasti. Tarvitaan tehokkaampaa toimintaa sen varmistamiseksi, että oppilaat omaksuvat työmarkkinoilla tarvittavat taidot, valmiudet ja pätevyydet. Yhtäläinen pääsy laadukkaaseen koulutukseen ei edelleenkään toteudu epäedullisessa asemassa olevien lasten ja erityisesti romanilasten kohdalla. Ammattikoulutuksesta on annettu uusi laki, jossa säädetään muun muassa oppisopimuskoulutuksen käyttöönotosta. Lain tavoitteena on helpottaa siirtymistä koulutuksesta työmarkkinoille, ja sen vaikutuksia on seurattava tarkkaan.

(16) Unkari on jatkanut loppukäyttäjien kaasun ja sähkön hintojen alennuksia vuosina 2013 ja 2014. Hinnanalennukset sekä energiayhtiöihin kohdistuva ylimääräinen verorasitus ovat vaikuttaneet kielteisesti energiantuottajien mahdollisuuksiin kattaa kustannukset, samoin energia-alan investointeihin ja verkkojen ylläpitoon. Tällä hetkellä kotitalouksien energiankulutus on EU:n suurimpia, ja energiatehokuutta voitaisiin parantaa erityisesti asuntojen osalta. Ongelmana on edelleen, että energia-alan sääntelyviranomainen ei voi itsenäisesti määrittää verkkoon pääsyn edellytyksiä eikä energiatariffeja. Joitakin toimenpiteitä julkisten liikenneyhtiöiden organisaation tehostamiseksi on toteutettu, mutta toiminnan kestävyyttä voitaisiin parantaa edelleen vähentämällä toimintakustannuksia ja muuttamalla hinnoittelujärjestelmää.

(17) Komissio on eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä analysoinut kattavasti Unkarin talouspolitiikkaa. Se on arvioinut lähentymisohjelman ja kansallisen uudistusohjelman. Se on ottanut huomioon ei vain niiden merkityksen Unkarin finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyden kannalta vaan myös sen, ovatko ne EU:n sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden

ohjausta on tarpeen tehostaa antamalla EU:n tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin. Eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut komission suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–7.

(18) Neuvosto on tutkinut Unkarin lähentymisohjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto[8] ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.

(19) Neuvosto on tutkinut kansallisen uudistusohjelman ja lähentymisohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1, 2, 3 ja 5,

SUOSITTAA, että Unkari toteuttaa vuosina 2014 ja 2015 toimia, joilla se:

1. vahvistaa julkisen talouden toimenpiteitä vuonna 2014 ottaen huomioon komission kevään 2014 talousennusteessa ennakoidun, vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksiin ja erityisesti velan vähentämistä koskevaan sääntöön nähden muodostuvan eron (0,9 % suhteessa BKT:hen); vahvistaa vuonna 2015 ja sen jälkeen merkittävästi julkisen talouden strategiaa varmistaakseen keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisen ja velan vähentämistä koskevien vaatimusten noudattamisen, jotta julkisen talouden velkasuhde supistuu kestävällä tavalla; tehostaa edelleen julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehyksen sitovaa luonnetta valvomalla järjestelmällisesti jälkikäteen numeeristen finanssipolitiikan sääntöjen noudattamista sekä soveltamalla korjausmekanismeja; lisää julkisen talouden läpinäkyvyyttä esimerkiksi laajentamalla finanssipoliittisen neuvoston toimeksiantoa sekä edellyttämällä säännöllisiä makrotaloudellisia ja finanssipoliittisia ennusteita sekä arvioita vaikutuksista, joita tärkeimmillä toimenpide-ehdotuksilla on julkiseen talouteen;

2. auttaa palauttamaan normaalit luotonannon edellytykset talouteen muun muassa parantamalla rahoituslaitoksiin kohdistuvien verojen rakennetta ja vähentämällä verorasitusta; mukauttaa finanssitransaktioveroa ehkäistäkseen säästöjen siirtymisen pois pankkisektorilta sekä tehostaa kannustimia sähköisen maksamisen lisäämiseksi; yksilöi ja poistaa lainasalkun siivousta haittaavat esteet muun muassa kiristämällä uudelleenjärjesteltyjen lainojen rahoitussääntöjä, poistamalla vakuuden ulosmittausta hankaloittavat esteet sekä nopeuttamalla ja tehostamalla maksukyvyttömyysmenettelyjä; kuulee tältä osin tarkkaan sidosryhmien näkemyksiä uusista aloitteista ja varmistaa, että aloitteet ovat oikein kohdennettuja eivätkä lisää lainanottajien moraalikatoa; tehostaa edelleen rahoitusalan sääntelyä ja valvontaa;

3. varmistaa, että yhtiöverojärjestelmä on vakaa ja entistä tasapainoisempi ja yksinkertaisempi, muun muassa poistamalla asteittain vääristävät alakohtaiset verot; pienentää pienituloisten työntekijöiden verokiilaa muun muassa tehostamalla ympäristöveroja; vauhdittaa toimenpiteitä verosäännösten noudattamiseksi ja erityisesti alv-petosten vähentämiseksi sekä verotuksesta aiheutuvien kokonaiskustannusten alentamiseksi;

4. vahvistaa kohdennettuja aktiivisia työmarkkinapoliittisia toimenpiteitä esimerkiksi nopeuttamalla julkisten työvoimapalvelujen asiakkaiden profilointijärjestelmän käyttöönottoa; ottaa käyttöön suunnitellun nuorille tarkoitetun mentorointiverkon ja koordinoi sen yhteistyötä oppilaitosten ja paikallisten sidosryhmien kanssa nuorten tavoittamiseksi tehokkaammin; tarkistaa julkista työllistämisohjelmaa ja arvioi sen tuloksekkuutta osanottajien jatkotyöllistymisen kannalta sekä lisää edelleen ohjelman

[8] Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

aktivointiosuutta; harkitsee työttömyyskorvausjakson pidentämistä ottaen huomioon työllistymiseen keskimäärin tarvittavan ajan sekä aktivointitoimenpiteet; parantaa sosiaaliturvan riittävyyttä ja kattavuutta sekä vahvistaa sosiaaliturvan yhteyttä aktivointitoimenpiteisiin; toteuttaa tehokkaita ja johdonmukaisia toimenpiteitä köyhyyden vähentämiseksi merkittävästi erityisesti lasten ja romanien keskuudessa;

5. vakauttaa sääntelykehystä ja lisää kilpailua markkinoilla esimerkiksi poistamalla esteitä palvelualalla; toteuttaa kunnianhimoisempia toimenpiteitä kilpailun ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi julkisissa hankinnoissa ja muun muassa ottaa käyttöön sähköiset hankintamenettelyt sekä vähentää korruptiota ja keventää hallinnollista rasitusta;

6. panee täytäntöön koulunkäynnin keskeyttämisen ehkäisemiseen tähtäävän kansallisen strategian, jossa keskitytään ammattikoulutukseen; ottaa käyttöön järjestelmällisen lähestymistavan koulutukseen liittyvän eriarvoisuuden vähentämiseksi sekä edistää epäedullisessa asemassa olevien ryhmien ja erityisesti romanien pääsyä osallistavaan koulutukseen; tukee siirtymistä koulutusvaiheesta toiseen sekä koulutuksesta työmarkkinoille ja seuraa tarkasti ammattikoulutuksen uudistamista; toteuttaa korkeakoulutuksen uudistuksen, jonka avulla voidaan lisätä korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuutta erityisesti epäedullisessa asemassa olevien nuorten keskuudessa;

7. tarkistaa energiahintojen sääntelyn vaikutuksia investointihalukkuuteen sekä kilpailuun sähkö- ja kaasumarkkinoilla; toteuttaa lisää toimenpiteitä varmistaakseen kansallisen sääntelyviranomaisen mahdollisuudet vahvistaa itsenäisesti verkkotariffit ja verkkoon pääsyn edellytykset; toteuttaa toimenpiteitä lisätäkseen energiatehokkuutta erityisesti asuntojen osalta; parantaa edelleen liikennejärjestelmän kestävyyttä muun muassa vähentämällä toimintakustannuksia ja tarkistamalla valtion omistamien liikenneyhtiöiden hinnoittelujärjestelmän.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja